

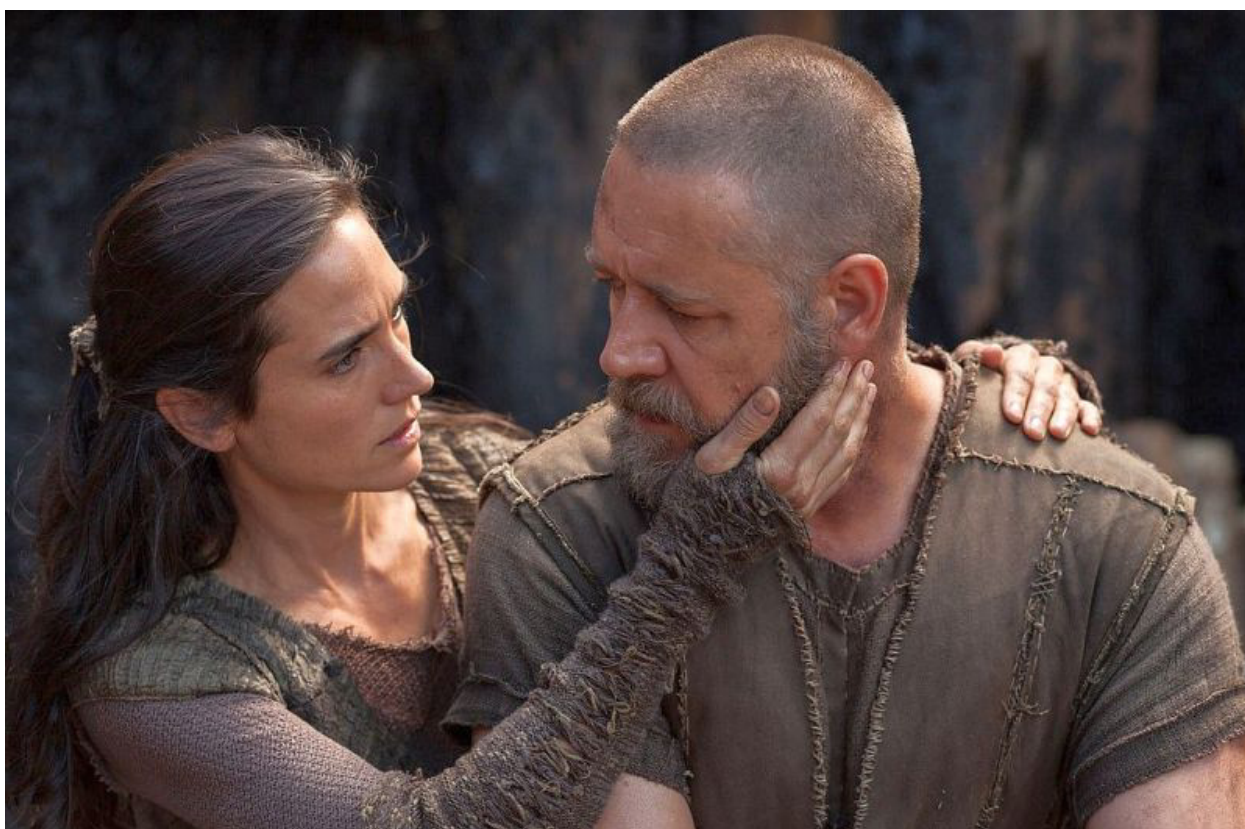
Noa

Den moderne Noa

Af Jes Nysten

Der er øjensynlig en bølge af "kristne" film på vej til os: en ny Jesus-film, en film om Exodus, og lige her og nu: "Noa". Umiddelbart kan man godt blive lidt utilpas: har vi at gøre med en slags filmisk vækkelse fra den aggressive kristne højrefløj i USA, eller er det et filmisk "religions-opgør" her i disse nyateistiske tider!?

Det er heldigvis hverken eller – i hvert fald når det gælder den aktuelle "Noa"-film. Faktisk er det lykkedes med denne film både at støde muslimer – den er blevet forbudt i flere arabiske lande, fordi den bespottet profeten Noa – og at støde den kristne højrefløj i USA af nøjagtig samme grund. Man kan heller ikke kalde den et ateistisk opgør med den gamle myte. Her er tale om en både tænksom og rørende moderne fortolkning af historien, og samtidig en kulørt katastrofefilm, der ikke vil stå tilbage for tidens behov for bulder og brag – ikke en film for følelsesmæssige puritanere og blaserte fundamentalister.

Det er Darren Aronofsky, der med en yderst heldig hånd har lagt arm med en af vores kulturs grundfortællinger, som jo desværre er blevet trivialiseret og uskadeliggjort i et utal af barnagtige

genfortællinger. Her bliver der heldigvis ikke lagt fingre imellem, ja Aronofsky er ikke engang bleg for et par steder direkte at associere til Dorés uafrystelige billeder af katastrofen. Så lad mig slå fast: Dette er ikke pædagogisk small-talk!

Darren Aronofsky har gennem sine nu fem film – senest "Black Swan" – mere og mere raffineret sin smag for det ekstreme, og han har opnået et sandt mesterskab i denne karakteristiske urolige, næsten feberagtige kamerastil, som også her giver en konstant utryk stemning. Han har specialiseret sig i intime portrætter af mennesker, hvis virkelighedsforståelse kommer under voldsomt pres – så meget at de er på nippet til at bryde sammen. Sådan er det også for Noa her – med kontrolleret vildskab spillet af Russell Crowe – men forskellen er, at her har hans mentale ustabilitet ikke kun konsekvenser for ham selv, men for hele menneskeheden.

Aronofsky, der er jøde, viser stor fortrolighed med det gammeltestamentlige stof og er i stand til at give det et moderne intelligent udtryk. En afgørende forskel er, at i GT er det Gud, der taler, og Noa, der er tavs og lydlig. I filmen er Gud tavs, og Noa der taler og tænker og raser. Sådan må det jo tage sig ud i en moderne optik.

I et syn fornemmer Noa, at han får til opgave at være Guds vældige hånd: at redde de uskyldige – dyrene – og udrydde den omsiggribende ondskab, dvs. den samlede menneskehed. Det forstår Noa helt bogstaveligt: også hans egen familie skal udslettes. Her får filmen et ekstra moderne twist, der giver flere interessante aspekter og en fin og rørende slutning.

Der spilles med intensitet og overskud rundt om den aldeles skræmmende Russell Crowe, og Clint Mansell, den faste komponist til Aronofskys film, lægger en fin og stemningsfyldt tone under dramaet.

Hvis man vil underholdes intelligent og ikke har berøringsangst for det storladne, så er "Noa" er et rigtig godt bud.

Filmfakta

Noah - USA 2014 - Instr.: Darren Aronofsky - Manus: Manus: Darren Aronofsky, Ari Handel - Medv.: Russell Crowe (Noa), Jennifer Connelly (fru Noa), Ray Winstone (Tubal-Kain), Anthony Hopkins (Metusalem), Emma Watson (Ila) - 138 min. - Dansk biografpremiere d. 3/4 2014 - På DVD i DK d. 26/8 2014 - Pressebilleder/Udlejning: UIP - Tilladt for børn over 15 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=9372&area=1>

<http://digitalcommons.unomaha.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1309&context=jrf>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/noah-2014-film-review-by-anne-katrin-titze>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/26175>

